

رامین پرتو

رقابت ایالات متحده و چین وارد مرحله‌ای شده‌است که در آن، همکاری‌های دفاعی، مناسبات اقتصادی، نفوذ فرهنگی و دیپلماسی منطقه‌ای به‌ایزراهایی برای تثبیت قدرت تبدیل شده‌اند. در این میان، اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا (آسه‌ان) به‌دلیل موقعیت راهبردی و اهمیت مسیرهای دریایی، جایگاه ویژه‌ای در معادلات شرق آسیا دارد. پیشنهاد واشنگتن برای تدوین چارچوبی جدید جهت همکاری دفاعی با این اتحادیه را باید در بستر تلاش آمریکا برای حفظ نفوذ منطقه‌ای و مقابله با گسترش قدرت چین از زبانی کرد. با این حال، آ آینده این رقابت تنها به تصمیم‌های واشنگتن و پکن وابسته نیست؛ کشورهای آسه‌ان نیز می‌کوشند استقلال خود را حفظ کنند و از تبدیل شدن به میدان رویارویی قدرت‌های بزرگ جلوگیری کنند.

چارچوب دفاعی جدید

در این راستا بیت‌هگست، وزیر جنگ آمریکا، در نشست غیررسمی وزیران دفاع آسه‌ان و آمریکا، پیشنهاد کرد دو طرف چارچوبی عملی برای هدایت همکاری‌های دفاعی و مشارکت‌های نظامی خود در سال‌های آینده تدوین کنند. این چارچوب قرار است هم‌زمان با پنجاهمین سالگرد درواپت آمریکا و آسه‌ان در سال ۲۰۲۷ تدوین شود. هگست همچنین از آمادگی واشنگتن برای آغاز گفت‌وگو با جان چون سینگ، وزیر دفاع سنگاپور، خبر داد.

وزیر جنگ آمریکا رویکرد واشنگتن را در حوزه امنیت منطقه‌ای «قوی، کم‌سروصدا و شفاف» توصیف کرد و بر تقویت آگاهی دریایی، افزایش قابلیت همکاری نیروهای نظامی و گسترش همکاری میان نیروهای دریایی منطقه تأکید داشت. این مواضع نشان می‌دهد که آمریکا در پی ایجاد سازوکاری منسجم‌تر برای همکاری با کشورهای جنوب شرق آسیاست؛ اقدامی که می‌تواند هماهنگی نظامی و تبادل اطلاعات را گسترش دهد.

هدف نخست واشنگتن، حفظ موقعیت راهبردی خود در منطقه‌ای است که برای تجارت جهانی و موازنه نظامی اهمیت بالایی دارد. در برای چین جنوبی از مسیرهای مهم انتقال کالا و انرژی به شمار می‌رود و هرگونه اختلال در آن می‌تواند پیامدهایی فراتر از منطقه داشته باشد و از این رو، تقویت همکاری‌های دریایی با کشورهای آسه‌ان برای آمریکا فقط اقدامی دفاعی نیست، بلکه راهی برای حفظ دسترسی به آبراه‌های راهبردی و افزایش قدرت مانور در برابر چین نیز محسوب می‌شود. هدف دوم، جلوگیری از گسترش نفوذ چین است.

خبر

ترامپ مدعی دیدار قریب الوقوع زلنسکی و پوتین شد

دونالد ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا با یادار روز گذشته (چهارشنبه) پس از بازگشت از یک گردش هم‌های انتخاباتی در تگزاس گفت که به‌زودی دیداری با رئیس جمهوری روسیه و ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین با هدف تلاش برای پایان دادن به جنگ میان دو کشور در تریب داده می‌شود که اکنون وارد پنجمین سال خود شده‌است. خبرگزاری بلومبرگ گزارش داد که ترامپ در جمع خبرنگاران گفت: «فکر می‌کنم در آینده‌ای نه‌چندان دور اتفاق بیفتد». او همچنین در اظهارات متناقض و بدون ارائه جزئیات گفت که این رایزنی‌های «ممکن است لزوماً از طریق دیدار انجام نشود». ترامپ در جریان کارزار

انتخاباتی سال ۲۰۲۴ وعده داده بود که در صورت انتخاب شدن، می‌تواند جنگ روسیه و اوکراین را ظرف ۲۴ ساعت حل و فصل کند. اما وضعیت در میدان نبرد همچنان بن‌بست است و مذاکراتی که پس از بازگشت او به کاخ سفید انجام شده است، بی‌نتیجه مانده است. ترامپ در هفته‌های اخیر نارضایتی خود را از زلنسکی ابراز کرده و او را به افزایش قیمت انرژی در آمریکا، از طریق حمله به زیرساخت‌های انرژی روسیه، متهم کرده است. این در حالی

است که طبق گزارش‌های رسانه‌ای، عامل اصلی گرانی سوخت در آمریکا بسته‌ماندن تنگه هرمز بر اثر جنگ انتخابی و غیرقانونی او علیه ایران بوده است. اظهارات او درباره این دیدار در پی گزارش بحث‌برانگیز روزنامه وال استریت ژورنال درباره پیشنهاد پوتین برای برگزاری نشست‌ی سه‌جانبه با ترامپ و شی جینپینگ، رئیس‌جمهور چین در ماه نوامبر با تمرکز بر پایان جنگ اوکراین مطرح شده‌است. کی‌یف برگزاری چنین نشست‌ی بدون حضور رئیس‌جمهور اوکراین را «تقویت اشتباهی پوتین برای تداوم جنگ» توصیف کرد.

هگست در اتحادیه کشورهای جنوب شرق آسیا، پیشنهاد همکاری‌های نظامی داد؛

آ.سه.آن، دروازه دفاعی جدید میان آمریکا و چین

نگرانی از محدودسازی راهبردی و گسترش رقابت

از نگاه پکن، گسترش همکاری‌های دفاعی آمریکا با کشورهای پیرامونی می‌تواند بخشی از تلاش واشنگتن برای محدود کردن قدرت چین تلقی شود. هر چند چارچوب پیشنهادی هنوز در مرحله طرح قرار دارد، تبدیل آن به برنامه‌ای پایدار برای همکاری نظامی و هماهنگی دریایی ممکن است محاسبات امنیتی چین را تحت تأثیر قرار دهد.

اختلافات اخیر چین و فیلیپین نمونه‌ای از حساسیت این محیط امنیتی است. پس از اظهارات جینگ کوان، سفیر چین در مانیل، درباره امکان استفاده از زور، مقام‌های فیلیپینی سخنان او را تهدیدآمیز توصیف کردند. پکن این برداشت را رد کرد و گفت منظور سفیر، تأکید بر خودداری چین از توسل به زور بوده‌است. با این حال، تبادل اعتراض‌های دیپلماتیک نشان داد که روابط دو کشور در فضایی شکننده قرار دارد.

برای چین، نزدیک‌تر شدن فیلیپین به آمریکا می‌تواند زمینه هماهنگی بیشتر دو کشور در مسائل دریایی را فراهم کند. پکن احتمالاً در واکنش، تقویت روابط اقتصادی، رایزنی‌های دیپلماتیک و تأکید بر منافع مشترک منطقه‌ای را دنبال خواهد کرد. با این حال، نمی‌توان فرض کرد که همه‌اعضای آسه‌ان در این رقابت جانب واشنگتن یا پکن را خواهند گرفت؛

به بخشی از فعالیت‌های فرهنگی چین است، اما به‌تنهایی برای اثبات مستقل همه‌اتهامات مطرح‌شده کفایت نمی‌کند.

از منظر پکن، چنین اقداماتی نشانه گسترش رقابت به حوزه‌های فرهنگی و دانشگاهی است؛ حوزه‌هایی که می‌توانند در شکل‌دهی افکار عمومی و تصویر بین‌المللی کشورها نقش داشته باشند. در مقابل، واشنگتن این اقدامات را بخشی از حفاظت از امنیت ملی خود معرفی می‌کند. نتیجه این روند، افزایش بی‌اعتمادی و دشواری تر شدن همکاری میان دو کشور خواهد بود.

با این حال، کشورهای آسه‌ان نیز در این میان به دنبال حفظ استقلال راهبردی خود هستند. اعضای این اتحادیه از وابستگی بیش از حد به یک قدرت خارجی به‌ریمز می‌کنند و تلاش دارند از روابط خود با آمریکا، چین و دیگر شرکای منطقه‌ای برای تأمین منافع اقتصادی و امنیتی بهره‌برند. استقبال کشورهای آسه‌ان از ابتکار توسعه جهانی چین، به معنای پذیرش کامل راهبرد امنیتی پکن نیست؛ همان‌طور که همکاری دفاعی با آمریکا نیز لزوماً به معنای همراهی با تمام سیاست‌های واشنگتن نخواهد بود.

از شرق آسیا تا نظم جهانی

رقابت آمریکا و چین می‌تواند بر امنیت و اقتصاد نیم‌کره شرقی تأثیر بگذارد؛ زیرا جنوب شرق آسیا محل تاقی زنجیره‌های تأمین، مسیرهای دریایی و منافع قدرت‌های بزرگ است. افزایش همکاری‌های دفاعی، اگر به تقویت بازدارندگی و کاهش احتمال محاسبه اشتباه منجر شود، می‌تواند به حفظ ثبات منطقه کمک کند. اما اگر این همکاری‌ها به صحنه‌ی نظامی و نمایش قدرت متقابل منجر شود، خطر بر خورد‌های ناخواسته و تشدید بحران‌های دریایی افزایش خواهد یافت.

پیامدهای اقتصادی این رقابت نیز قابل توجه است. ناامنی در دریای چین جنوبی می‌تواند هزینه حمل و نقل، بیمه دریایی و تجارت منطقه‌ای را افزایش دهد. تشدید محدودیت‌های فناوری و رقابت بر سر زنجیره‌های تأمین نیز ممکن است شرکت‌ها را به تغییر محل تولید و سرمایه‌گذاری وادار کند. کشورهای آسه‌ان در این وضعیت هم‌با فرصت جذب سرمایه و فناوری روبرو هستند و هم با خطر قرار گرفتن زیر فشار قدرت‌های رقیب.

در نهایت، چارچوب پیشنهادی آمریکا با آسه‌ان را باید تلاشی برای تثبیت نفوذ امنیتی واشنگتن و مقابله با گسترش قدرت چین دانست. موفقیت این طرح به میزان مشارکت کشورهای منطقه و واکنش پکن بستگی دارد. اگر رقابت دو قدرت در چارچوب گفت‌وگو، احترام به حاکمیت کشورها و حفظ آزادی کشتیرانی مدیریت شود، می‌تواند به تقویت ظرفیت‌های منطقه‌ای کمک کند. اما تبدیل همکاری‌های دفاعی به ابزار فشار و وادار کردن کشورها به انتخاب میان دو قدرت، خطر بی‌ثباتی ژئواستراتژیک خواهد داد. در نهایت، آینده امنیت و اقتصاد شرق آسیا به توانایی کشورهای آسه‌ان برای حفظ استقلال و جلوگیری از تبدیل شدن به میدان تقابل قدرت‌های بزرگ وابسته است.

خبر

رهبر کره شمالی دستور «آمدگی کامل برای جنگ» صادر کرد!

کیم جونگ‌اون، رهبر کره شمالی از فرماندهان نظامی خواسته است تا فعالیت‌های آموزشی را تشدید و آمادگی رزمی را تقویت کنند و آن را «وظیفه اصلی انقلابی» آنان خواند. خبرگزاری مرکزی کره شمالی گزارش داد که کیم جونگ اون این اظهارات را روز سه‌شنبه در یک جلسه عکس یادگاری با شرکت‌کنندگان در سومین نشست فرماندهان ارتش خلق کره شمالی کرد. خبرگزاری مرکزی کره به نقل از کیم جونگ اون نوشت: «وظیفه اصلی انقلابی فرماندهان گروهان، تکمیل آمادگی‌های رزمی یگان‌هایشان برای آمادگی کامل برای جنگیدن و راه‌اجرای

نامزدی دیپلمات اماراتی برای دبیرکلی سازمان ملل جنجالی شد

نسیبه گفت که از او درباره نقش امارات در تسلیح و حمایت از نیروهای پشتیبانی سریع سؤال شده، اما وی این موضوع را رد کرده است. راث این موضع را مغایر با انتظارات از دبیر کل سازمان ملل در زمینه راهبردی اخلاقی و دفاع از حقوق بشر دانست. بر گزار کنندگان اعلام کردند کارشناسان سودانی و یکی از بازماندگان حمله به شهر الغاشر در آن حضور یافتند. تانگراتی‌های خود را درباره نامزدی نسیبه و پیامدهای آن برای تعهد سازمان ملل به حفاظت از غیرنظامیان مطرح کردند. حسان مجبوب، فعال سودانی و بنیان‌گذار شبکه «سودان بکر» نیز گفت که انتخاب ارشدترین دیپلمات امارات به‌عنوان دبیر کل سازمان ملل، رهبری نهادهای این سازمان را در اختیار می‌دهد؛ در شرایطی که غیرنظامیان سودانی به شدت نیاز دارند سازمان ملل کشورهای قدرتمند را پاسخگو کند.

گزارش فرانس ۲۴، شماری از ناظران و فعالان حقوق بشر از نامزدی نسیبه برای جانشینی آنتونیو گوتش دبیر کل کنونی سازمان ملل که دوره دوم مسئولیتش امسال به پایان می‌رسد، انتقاد کردند. نسیبه هفته گذشته وارد رقابت برای تصدی این سمت شد. کنت راث، مدیر اجرایی پیشین سازمان دیده‌بان حقوق بشر در نشست مجازی مخالفان نامزدی

جهان نما

نتایج اولیه انتخابات کنست اسرائیل اعلام شد:

نتانیاهو و آیزنکوت فاقد اکثریت قاطع

شبکه ۱۲ تلویزیون اسرائیل اعلام کرد با شمارش بیش از ۹۲ درصد از آتمام آرا به جز آرای داخل پاکت‌های دو گانه شمارش شده‌اند که بر این اساس ائتلاف نتانیاهو ۵۳ کرسی به دست آورده و ائتلاف آیزنکوت ۴۸ کرسی کسب کرده است. احزاب عربی، شامل «فهرست مشترک» و «رعم» نیز ۱۹ کرسی صاحب شدند. حدود ۶۰۰ هزار رأی موسوم به «پاکت‌های دو گانه» باقی مانده است که فرایند شمارش آن‌ها تا فردا به اتمام خواهد رسید.

بر اساس این نتایج، نتانیاهو اکثریت خود را در دولت از دست داده، اما اربقای اصلی او (ائتلافی از احزاب یهودی اسرائیلی که به‌طور غیررسمی توسط «گادی ایزنکوت» رهبری می‌شوند) نیز نتوانسته‌اند اکثریت قاطع را به دست آورند. در همین حال، احزاب عرب اسرائیلی که آن‌ها نیز خواهان کنار زدن نتانیاهو هستند، به موفقیتی تاریخی دست یافته‌اند.

این بدان معناست که مذاکرات برای تشکیل یک ائتلاف آغاز شده است. پرسش کلیدی این است که آیا بلوک «تغییر» به رهبری آیزنکوت با احزاب عرب اسرائیلی متحد خواهد شد، یا اینکه کار به برگزاری انتخاباتی جدید می‌کشد، و یا حتی ممکن است آن‌ها با نتانیاهو همکاری کنند؟

حزب «لیکود» به رهبری نتانیاهو همچنان بزرگ‌ترین حزب در پارلمان است، اما تعداد کرسی‌هایش کمتر شده؛ همچنین آرای متحدان راست‌گرای افراطی و مذهبی تندروی او، یعنی «اسموتریچ» و «یتامسار بن گویر» نیز کاهش یافته است.

احزاب مخالف نتانیاهو حمایت بیشتری کسب کرده‌اند، اما خود به دو دسته تقسیم می‌شوند: یک ائتلاف از احزاب یهودی و یک بلوک متشکل از احزاب عرب اسرائیلی. از این رو، بحث‌های داغی در جریان است که آیا بلوک «تغییر» به رهبری نفتالی بنت راست‌گرا، حزب «موکرات‌ها» به رهبری یائیر گولان از جناح چپ میانه و حزب راست‌گرای «اسرائیل خانه ما»- با احزاب عرب اسرائیلی به توافق خواهند رسید یا خیر.

«فهرست مشترک»- ائتلافی جدید متشکل از چندین حزب با اکثریت عرب- با کسب دست کم ۱۱ کرسی موفق ظاهر شد؛ در حالی که حزب اسلامی «رعم» (Raam) نیز ۶ کرسی به دست آورد.

آری شهروندان فلسطینی تبار اسرائیل – که حدود ۲۰ درصد از جمعیت را تشکیل می‌دهند – مدت‌هاست به عنوان عاملی تعیین‌کننده در تشکیل دولت شناخته می‌شود.

مشارکت بالای مردم در این انتخابات، ناشی از شرایطی بود که این جامعه تحت دولت نتانیاهو با افزایش نزادپرستی و تبعیض در آن مواجه بودند. این انتخابات، پرشارکت‌ترین انتخابات در تاریخ سیاسی اسرائیل محسوب می‌شود؛ به‌طوری که بسیاری از اسرائیلی‌ها برای دادن رأی به سرزمین‌های اشغالی بازگشتند و نزدیک به ۸۰ درصد از سربازان ارتش اسرائیل نیز در رأی‌گیری شرکت کردند.

دونالد ترامپ گفته است که حمایت او به نتانیاهو کمک کرده تا عملکردی بهتر از آنچه در نظر سنجی‌ها پیش‌بینی می‌شد، داشته باشد. انتظار می‌رود آرای غیابی (پاکت‌های رای دو گانه) امشب شمارش شوند و نتایج نهایی تا روز پنج‌شنبه اعلام شود. سپس، اسحاق هر تروگ، رئیس رژیم صهیونیستی فردی را که به نظرش بهترین موقعیت را برای تشکیل دولت دارد، مأمور این کار خواهد کرد. تا زمان تکمیل مذاکرات برای تشکیل دولت، نتانیاهو به عنوان نخست‌وزیر موقت (دولت انتقالی) باقی خواهد ماند.

این بن بست تاریخی است که نفع نتانیاهو تمام شود و او را در مقام نخست‌وزیر دولت انتقالی حفظ کند؛ به‌ویژه در دوره‌ای که احتمالاً مذاکرات برای تشکیل ائتلاف طلوانی خواهد شد. مذاکراتی که حتی ممکن است تا زمان برگزاری انتخابات دیگر ادامه یابد.

این روش برای دریافت رأی از سربازان، نیروهای ذخیره، بیماران، زندانیان، بر خی پناهندگان، افراد دارای معلولیت و کسانی که در مأموریت‌های انتخاباتی شرکت می‌کنند، به ویژه هنگام رأی دادن در خارج از حوزه انتخابیه اصلی خود، استفاده می‌شود. در این روش، یک پاکت مخفی حاوی برگه‌ای در داخل پاکت دیگری حاوی اطلاعات شناسایی رأی‌دهنده قرار می‌گیرد. این امر امکان تأیید فهرست رأی‌دهندگان را فراهم و از رأی‌گیری تکراری جلوگیری می‌کند، بدون اینکه انتخاب رأی‌دهنده فاش شود.

امیر ایتنگر به یدیعوت آحارونوت توضیح داد که این آرا می‌تواند معادل حدود ۱۵ کرسی یا پارلمان باشد.

به گفته ارتش اسرائیل، میزان مشارکت در میان پرسنل ارتش ۷۹.۹ درصد بود که نسبت به انتخابات سال ۲۰۲۲، افزایشی ۶.۲ درصدی را نشان می‌دهد.

ارتش اسرائیل در بیانیه‌ای اعلام کرد که ۸۰۹ شعبه اخذ رأی در پایگاه‌های سراسر سرزمین‌های اشغالی و همچنین در مناطق عملیاتی مستقر شده بودند. صندوق‌های رأی از این شعب ویژه، مستقیماً به کنست منتقل می‌شوند و در آنجا پیش از شمارش، تحت یک‌سری بررسی‌ها قرار می‌گیرند.

کمیته مرکزی انتخابات نیز اعلام کرد که میزان مشارکت در بیست و ششمین انتخابات کنست تا ساعت ۱۰ شب به ۷۷.۷ درصد از واجدین شرایط رسیده است. در مجموع ۵،۶۹۵،۶۸۲ رأی‌دهنده رأی خود را به صندوق انداختند. این میزان نشان دهنده افزایش تقریباً ۷.۱ درصدی در مقایسه با انتخابات بیست و پنجمین کنست و بالاترین میزان مشارکت در این زمان از سال ۲۰۰۱ است. پیش‌بینی می‌شود احزاب مذهبی راست‌گرای افراطی به رهبری یتامسار بن گویر و اسموتریچ، در مجموع ۱۳ کرسی را در درون جناح نتانیاهو به دست آورند؛ بدون آنکه هیچ‌یک از آن‌ها افزایش قابل توجهی در تعداد کرسی‌های خود داشته باشند.

این در حالی است که احزاب عربی که خارج از دو جناح اصلی قرار دارند، می‌توانند نقش تعیین‌کننده‌ای در توازن قدرت ایفا کنند.